

بررسی اثرات روشهای مختلف کوددهی تحت دو سیستم خاک ورزی نواری و مرسوم بر

کارائی کود فسفره در تولید ذرت دانه ای

مجید روزبه^۱، عبدالرسول شیروانیان^۲

چکیده

از آنجائیکه عملیات خاک ورزی مرسوم بخش عمده ای از کل انرژی مصرفی در عملیات زراعی را به خود اختصاص می دهد، استفاده از روشهای کم خاک ورزی میتواند نقش بسزائی در کاهش انرژی مصرفی داشته باشد. از طرف دیگر کاربرد کود بویژه کود های فسفاته بصورت پخش سطحی توسط زارعین قبل از عملیات کاشت، علاوه بر تجمع کود در لایه سطحی خاک، موجب تلفات بخشی از میزان کود مصرفی بخصوص در کشت گیاهان ردیفی نظیر ذرت یا پنبه می گردد. بر این اساس طی آزمایشی تأثیر دو سیستم خاک ورزی و روشهای مختلف کوددهی به همراه مقادیر مختلف کود فسفره بر عملکرد ذرت دانه ای مورد بررسی قرار گرفت. آزمایش بصورت اسپلینت فاکتوریل در قالب بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار انجام شد. روشهای خاک ورزی به عنوان فاکتور اصلی در دو سطح خاک ورزی مرسوم (گاواهن برگردان دار + دیسک) و خاک ورزی نواری (کولتیواتور با تیغه دو سر نیزه ای) و کرتهای فرعی شامل دو عامل مقادیر مختلف کود فسفره در سه سطح: ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد توصیه کودی و روشهای کوددهی در سه سطح: پخش سطحی، جایگذاری عمقی و نواری بصورت فاکتوریل بود. در هر یک از تیمارها مقاومت کششی ادوات خاک ورزی اولیه و ظرفیت مزرعه ای مؤثر آنها، و عملکرد محصول اندازه گیری شد. نتایج آزمایش نشان داد تأثیر روشهای مختلف خاک ورزی بر عملکرد ذرت دانه ای معنی دار نبود. بیشترین عملکرد از روش خاک ورزی مرسوم بدست آمد و تیمار خاک ورزی نواری بدون داشتن اختلاف معنی داری در رتبه دوم قرار گرفت. میزان عملکرد ذرت دانه ای در واکنش به مقادیر مختلف کود فسفره اختلاف معنی داری را نشان داد. کمترین مقدار عملکرد مربوط به کاربرد کود فسفره براساس ۱۲۵ درصد توصیه کودی بدست آمد. هم چنین تأثیر روشهای مختلف کوددهی بر عملکرد محصول معنی دار بود. استفاده از دستگاه کودکار - بذرکار (روش نواری) موجب تولید بیشترین مقدار عملکرد گردید و کاربرد کود به روش عمقی در رتبه دوم قرار گرفت. نتایج حاصل از اجرای آزمایش هم چنین نشان داد میزان مقاومت کششی کولتیواتور دو سر نیزه ای در خاک ورزی نواری، به میزان ۲۷/۴ درصد کمتر از مقاومت کششی گاواهن برگردان دار گردید و بیشترین مقدار ظرفیت مزرعه ای در شرایطی حاصل شد که عملیات خاک ورزی اولیه بصورت نواری اجرا گردید.

واژه های کلیدی: روشهای کوددهی، خاک ورزی نواری، عملکرد ذرت، کود فسفره

^۱ - عضو هیئت علمی دفتر بررسی های اقتصادی طرحهای تحقیقاتی فارس - داراب

^۲ - عضو هیئت علمی بخش تحقیقات فنی و مهندسی فارس - داراب

مقدمه

در حال حاضر عملیات خاک ورزی با استفاده از ادوات مرسوم حدود ۶۰٪ از انرژی مصرفی در عملیات زراعی را به خود اختصاص می دهد. این در حالی است که استفاده از روش خاک ورزی بصورت نواری که فقط بستر باریکی را برای محصولات ردیفی (ذرت یا پنبه) آماده می کند، انرژی مورد نیاز را به مقدار زیادی کاهش می دهد. از طرف دیگر، سالانه نزدیک به ۵۹۵ هزار تن کودهای دی آمونیوم فسفات و سوپر فسفات تریپل در کشور مصرف می شود (۶). بطوریکه، بعلت انجام واکنش های شیمیائی خاص، تحرک این کود در خاک زیاد نبوده و چون بازیابی، توسط گیاه و اتلاف از راههای مختلف نیز نسبتاً کم است درصد قابل ملاحظه ای از این کود در محل مصرف باقی مانده و استعمال مداوم آن در طی سالهای مختلف موجب تجمع فسفر در خاکهای زراعی می گردد (۳). از طرف دیگر، کاربرد کود بویژه کود های فسفاته بصورت پخش سطحی توسط زارعین قبل از عملیات کاشت، علاوه بر تجمع کود در لایه سطحی خاک، موجب تلفات بخشی از میزان کود مصرفی بخصوص در کشت گیاهان ردیفی نظیر ذرت یا پنبه می شود (۶).

بررسی منابع

تحقیقات زیادی در رابطه با واکنش محصولات مختلف به پخش سطحی و یا جایگذاری عمیق کود و اثرات خاک ورزی بر عملکرد محصول انجام گرفته است. گنزالز و همکاران (۱۹۷۹) گزارش کردند که قرار دادن کود فسفاته در عمق ۳۰ سانتیمتر موجب بهبود رشد

ذرت، افزایش کارایی آب و افزایش عملکرد ذرت می گردد. ریوس و همکاران (۱۹۹۵) در بررسی اثرات زیرشکن و جایگذاری پتاسیم بر عملکرد پنبه به این نتیجه رسیدند که انجام عملیات زیرشکنی به همراه کاربرد کود پتاسیم موجب افزایش عملکرد گشته است.

اکرت و همکاران (۱۹۸۵) در بررسی روشهای مختلف مصرف کود فسفره در سیستم بی خاک ورزی در تولید ذرت به این نتیجه رسیدند که روش کوددهی نواری از نظر کارایی مصرف کود و عملکرد محصول ذرت بیشتر از روش پخش کردن کود در سطح خاک بوده است. وودراف و همکاران (۱۹۴۷) گزارش کردند که در خاکهای رسی زیرشکنی در ترکیب با کودهای ماکرو (N, P,K) می تواند موجب افزایش عملکرد ذرت گردد.

مالینز و همکاران (۱۹۹۴) در آزمایشی اثرات جایگذاری پتاسیم و عملیات زیرشکنی در ردیف بر عملکرد پنبه را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که عملیات زیرشکنی در ردیف به همراه کود پتاسیم موجب افزایش حجم و وزن ریشه پنبه گردید. مالارینو و همکاران (۲۰۰۱) همچنین در بررسی مدیریت کاربرد کودهای فسفر و پتاسیم در محصول ذرت و سویا در سیستم های بی خاک ورزی و کم خاک ورزی گزارش کردند که مصرف کود پتاسیم و فسفر بصورت نواری و پخش کردن آنها در هر دو سیستم خاک ورزی تأثیر معنی داری بر عملکرد محصول نداشته است. در آزمایش دیگری، مالینز و همکاران (۱۹۹۸) در واکنش ذرت به کود اذته در دو سیستم خاک ورزی مرسوم و نواری به این نتیجه رسیدند که میزان عملکرد ذرت در سیستم

خاک ورزی مرسوم ۳۰٪ کمتر از خاک ورزی نواری بود.

منگل و همکاران (۱۹۸۸) در بررسی اثرات روشهای مختلف مصرف کود پتاسیم و فسفر در دو سیستم خاک ورزی مرسوم و بی خاک ورزی در تولید ذرت گزارش کردند که روش کاربرد کود قبل از کاشت (پخش کردن) در هر دو سیستم خاک ورزی تأثیر معنی داری بر عملکرد نداشت. در آزمایشات دیگری مشخص گردید که قرار دادن کود فسفر و پتاس در عمق ۱۲ تا ۱۵ سانتیمتر زیر لایه سطحی خاک موجب افزایش عملکرد ذرت و سویا گردید (۲۰). محمود و همکاران (۱۹۸۰) در ارزیابی ارتباط مقادیر مختلف فسفر و روشهای مختلف مصرف آن بر رشد و جذب عناصر غذایی به وسیله ذرت گزارش کردند که استفاده از کود فسفر بصورت نواری در زیر بذر نسبت به روش پخش کردن در سطح خاک موجب افزایش عملکرد گردید.

هاولین (۱۹۸۷) در گزارش مدیریت مصرف کود در سیستم های بی خاک ورزی در تولید ذرت نتیجه گرفت که قرار دادن کود در دو عمق ۱۰ و ۲۰ سانتیمتر در روش کوددهی نواری تأثیری بر عملکرد محصول از نظر آماری نداشته است. واعظی (۱۳۷۹) طی آزمایشی تأثیر روش کوددهی و مقادیر مختلف کودهای شیمیایی بر عملکرد ذرت علوفه ای مورد بررسی قرار داد. روشها شامل: کود- آبیاری و پخش سطحی کود + آبیاری بارانی و سطوح کودی شامل: ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد توصیه کودی بود. نتایج نشان داد بیشترین عملکرد در تیمار ۷۵٪ توصیه کودی و در روش کود- آبیاری بدست آمد. در آزمایشات دیگری نتایج حاصل از جایگذاری ردیفی کودهای

فسفره و پتاسه و مصرف بهینه ازت بر عملکرد ذرت نشان داد که مصرف ردیفی کودهای فسفره و پتاس در خاک، بالاترین میزان محصول دانه را تولید کرد. کاهش این کودها به میزان ۲۵ و ۵۰ درصد، تأثیر معنی داری بر میزان محصول و شاخص های رشدی گیاه نداشت (۵).

غیبی و همکاران (۱۳۷۴) طی آزمایشی حد بحرانی فسفر و پتاسیم برای گیاه ذرت در منطقه فارس تحت شرایط گلخانه ای، بترتیب ۲۱/۵ و ۲۷۵ میلی گرم در کیلوگرم خاک بدست آوردند.

مواد و روشها

این بررسی بصورت اسپلنت فاکتوریل در قالب بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار و به مدت دو سال در ایستگاه تحقیقاتی داراب اجرا شد. تیمارها شامل: روشهای خاک ورزی به عنوان فاکتور اصلی در دو سطح: خاک ورزی مرسوم (گاوآهن برگردان دار + دیسک) و خاکورزی نواری (کولتیواتور با تیغه دو سر نیزه ای) و کرتیهای فرعی شامل دو عامل مقادیر مختلف کود فسفره در سه سطح ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد توصیه کودی و روشهای کوددهی در سه سطح: پخش سطحی (پاشیدن کود در سطح خاک بعد از عملیات مالش زنی و قبل از کاشت بوسیله کودپاش سانتریفوژ بعنوان روش مرسوم)، جایگذاری عمقی (پاشیدن کود در سطح خاک قبل از عملیات شخم بوسیله کودپاش سانتریفوژ و سپس عملیات خاک ورزی اولیه) و روش نواری (بوسیله دستگاه کودکار- بذرکار) بود.

قبل از شروع آزمایش تعداد یک نمونه مرکب از ۱۰ نقطه در هر کرت از اعماق (۱۵-۰) و (۳۰-۱۵) سانتیمتر جهت تعیین بافت خاک و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک (EC, PH, %O.C, K, P) ، درصد رس، سیلت و عناصر کم مصرف (آهن، روی، منگنز، مس) و توصیه کودی گرفته شد. در قطعه زمین مورد نظر ۵۴ کرت تهیه گردید که ابعاد هر کرت ۶×۲۰ مترمربع، فاصله هر کرت از کرت مجاور ۳ متر و فاصله تکرارها از یکدیگر ۷ متر در نظر گرفته شد. عمق مؤثر برای عملیات شخم توسط گاوآهن برگردان دار و کولتیواتور (۲۰-۲۵) سانتیمتر بود. عملیات خاک ورزی نواری با استفاده از یکدستگاه کولتیواتور سه شاخه به فواصل ۷۵ سانتیمتر از یکدیگر که هر شاخه آن مجهز به ۴ تیغه دو سر نیزه‌ای است انجام گردید. مقاومت کششی ادوات خاک ورزی اولیه بوسیله روش دو تراکتوری و با استفاده از دستگاه دینامومتر اندازه‌گیری شد همچنین میزان ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر کولتیواتور و گاوآهن برگردان دار با اندازه‌گیری زمان انجام عملیات در یک سطح (۶×۲۰) متر مربعی تعیین شد. بعد از انجام عملیات خاک ورزی و آماده‌سازی بستر، مقادیر مختلف کود فسفره در تیمارهای مختلف با تنظیم کردن گیربکس کودکار و کالیبره کردن کود پاش سانتر یفوژ بر اساس مقادیر مختلف سطوح کودی در هر یک از تیمارها اعمال شد. عملیات کاشت بوسیله یکدستگاه کودکار- بذرکار ذرت به میزان ۲۵ کیلوگرم در

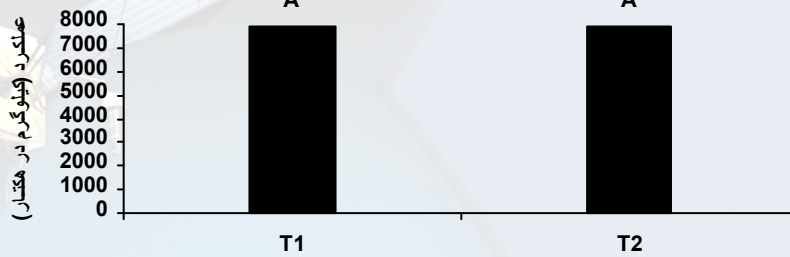
هکتار (رقم ۷۰۴) اجرا شد. کود فسفره از منبع سوپر فسفات تریپل و کود ازته از منبع اوره تأمین شد. کود ازته بر اساس آزمون خاک و بصورت یک سوم قبل از کاشت، یک سوم در مرحله سه برگی و یک سوم باقیمانده در زمان ظهور گل‌های تاجی در تمام کرتها بطور یکنواخت توزیع گردید. بعد از برداشت محصول تعداد یک نمونه مرکب از ۱۰ نقطه در هر کرت از اعماق (۱۵-۰) و (۳۰-۱۵) سانتیمتر جهت اندازه‌گیری غلظت فسفر خاک و تعیین مقدار عناصر کم مصرف خاک گرفته شد. همچنین به منظور اندازه‌گیری عملکرد محصول، مقدار ۲ متر از ابتدا و انتهای هر کرت حذف و سپس عملیات برداشت بوسیله یک دستگاه کمباین مجهز به هد برداشت ذرت انجام گردید.

نتایج و بحث

۱- عملکرد محصول

۱-۱- تأثیر خاک‌ورزی بر عملکرد ذرت دانه‌ای

نتایج بدست آمده از اجرای آزمایش نشان داد که تأثیر روشهای مختلف خاک‌ورزی بر عملکرد ذرت معنی‌دار نبود. کاربرد گاوآهن برگردان‌دار در عملیات خاک‌ورزی اولیه موجب بیشترین مقدار عملکرد گردید و تیمار استفاده از کولتیواتور با تیغه دو سر نیزه‌ای بعنوان روش خاک‌ورزی نواری، بدون داشتن اختلاف معنی‌داری در رتبه دوم قرار گرفت (شکل ۱).

تیمارهای خاک‌ورزی

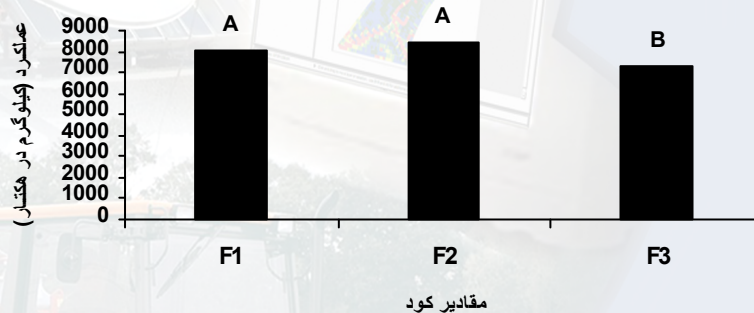
شکل ۱- تأثیر روشهای مختلف خاک‌ورزی بر عملکرد ذرت دانه‌ای
 T₁: خاک‌ورزی مرسوم T₂: خاک‌ورزی نواری

در این رابطه به نظر می‌رسد با توجه به گزارش سایر محققین، مصرف بیش از اندازه مورد نیاز کودهای فسفوری باعث تجمع فسفر بیش از حد نیاز گیاه در محیط ریشه شده که در نتیجه باعث کاهش عملکرد شده است (۳). نتایج هم‌چنین نشان داد کاربرد کود فسفره براساس ۷۵ درصد توصیه کودی بدون داشتن اختلاف معنی‌داری با ۴/۴ درصد کاهش در رتبه دوم قرار گرفت (شکل ۲).

۲-۱- تأثیر مقادیر مختلف کود فسفره و

روشهای کوددهی بر عملکرد

میزان عملکرد ذرت دانه‌ای در واکنش به مقادیر مختلف کود فسفره از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را نشان داد کمترین مقدار مقدار عملکرد مربوط به کاربرد کود فسفره براساس ۱۲۵٪ توصیه کودی و بیشترین میزان عملکرد در شرایطی حاصل گردید که مقدار کود فسفره مورد نیاز براساس ۱۰۰٪ توصیه کودی مصرف گردید.

شکل ۲- تأثیر مقادیر مختلف کود بر عملکرد ذرت دانه‌ای

F₁: مقدار کود فسفره براساس ۷۵ درصد توصیه کودی
 F₂: مقدار کود فسفره براساس ۱۰۰ درصد توصیه کودی
 F₃: مقدار کود فسفره براساس ۱۲۵ درصد توصیه کودی

هم‌چنین تأثیر روشهای مختلف کوددهی بر عملکرد محصول معنی‌دار بود. نتایج نشان داد چنانچه کود سوپر فسفات تریپل بصورت نواری توسط دستگاه کودکار - بذرکار مصرف گردد، میزان عملکرد بیشترین مقدار خواهد بود و در صورت مصرف کود قبل از عملیات شخم (روش عمقی)، میزان عملکرد با ۱۰/۴ کاهش نسبت به روش نواری، در رتبه دوم قرار خواهد گرفت (جدول ۱). دلیل این امر را می‌توان به عدم احتمال صدمه خوردن جوانه های حساس گیاه و یا ریزویومهای ازت ساز بوسیله فسفر اشیاع شده در خاک در روش مصرف کود بصورت نواری نسبت داد که معمولاً این مسمومیت در روش کود دهی همراه با بذر (پخش سطحی) زیاد است (۱). هم‌چنین کمترین مقدار عملکرد نیز مربوط بر شرایطی بود که کود فسفات بعد از عملیات تسطیح و قبل از کاشت در سطح خاک پاشیده شده بود (جدول ۱).

۱-۳- تأثیر برهمکنش خاک‌ورزی و مقادیر کود بر عملکرد

برهمکنش روشهای خاک‌ورزی و مقادیر مختلف کود فسفره در جدول دو آورده شده است. همانطور که از نتایج پیداست بیشترین عملکرد از برهمکنش تیمار خاک‌ورزی مرسوم (گاواهن برگردان دار + دیسک) با مقدار کود فسفره براساس ۱۰۰ درصد توصیه کودی حاصل شد و کمترین مقدار عملکرد در شرایطی بدست آمد که عملیات شخم بوسیله گاواهن برگردان دار و میزان کود فسفره براساس ۱۲۵ درصد توصیه کودی مصرف گردید (جدول ۲). نتایج هم‌چنین نشان داد میزان عملکرد محصول در صورت انجام

عملیات تهیه بستر بصورت نواری و با کاربرد کود فسفره به میزان ۱۰۰ درصد توصیه کودی، با ۲/۳ درصد کاهش نسبت به تیمار (F ۸۰۰ × MB.P)، بدون داشتن اختلاف معنی‌داری و در رتبه دوم قرار گرفت. از برهمکنش کود فسفات مصرفی براساس ۷۵ درصد توصیه کودی با هر یک از روشهای خاک‌ورزی (مرسوم و نواری) هیچگونه اختلاف معنی‌داری در میزان عملکرد محصول مشاهده نشد (جدول ۲).

۴-۱- برهم‌کنش روشهای خاک‌ورزی و روشهای مختلف کوددهی بر عملکرد (اثر متقابل)

بیشترین میزان عملکرد از تیمار خاک‌ورزی نواری و روش کوددهی بصورت نواری با استفاده از دستگاه کودکار - بذرکار بدست آمد و کمترین مقدار عملکرد از برهمکنش عملیات تهیه بستر با استفاده از کولتیواتور دو سر نیزه‌ای (خاک‌ورزی نواری) و کود فسفات بصورت پخش سطحی حاصل شد (جدول ۳). نتایج حاصل از بررسی سایر محققین نشان می‌دهد که پخش کود در سطح خاک می‌تواند موجب کاهش کارائی کود فسفره و پتاسه گردد چرا که فسفر و پتاس در سطح خاک یا لایه سطحی خاک متمرکز می‌شوند (۹).

نتایج هم‌چنین نشان داد بین میزان عملکرد در برهمکنش تیمار خاک‌ورزی مرسوم (گاواهن برگردان دار) با روشهای کوددهی پخش سطحی و عمقی اختلاف معنی‌داری وجود دارد. بیشترین مقدار عملکرد زمانی حاصل شد که کود فسفات قبل از عملیات شخم بوسیله گاواهن برگردان دار (خاک‌ورزی مرسوم) به زیر عمق شخم برده شود

کاهش در رتبه پایین‌تری قرار گرفت (جدول ۳).

و کاربرد کود فسفاته بصورت پخش سطحی بعد از عملیات شخم و قبل از کاشت با ۱۷/۹ درصد

جدول ۱-مقایسه میانگین عملکرد ذرت در روشهای مختلف کوددهی

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	روشهای کوددهی
۶۷۳۲/۲۷ ^C	سطحی
۸۰۶۶/۴۸ ^B	عمقی
۸۹۶۶/۳ ^A	نواری

*میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۵٪).

جدول ۲-مقایسه میانگین عملکرد ذرت از بر همکنش روشهای خاک‌ورزی و مقادیر مختلف کود

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	تیمارها	
	روشهای خاک‌ورزی	مقادیر مختلف کود فسفر براساس توصیه کودی
۸۰۳۶/۷۵ ^{AB}	مرسوم	۷۵
		۱۰۰
		۱۲۵
۸۰۲۳/۷۹ ^{AB}	نواری	۷۵
		۱۰۰
		۱۲۵

*میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۵٪).

جدول ۳-مقایسه میانگین عملکرد محصول از برهمکنش تیمارهای خاک‌ورزی و روش‌های کوددهی

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	تیمارها	
	روشهای خاک‌ورزی	روشهای کوددهی
۸۲۷۹/۳ ^{BC}	مرسوم	سطحی
		عمقی
		نواری
۶۶۷۳/۸ ^D	نواری	سطحی
		عمقی
		نواری

*اعدادی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۵٪).

جدول ۴-مقایسه میانگین عملکرد محصول از برهمکنش مقادیر کود و روش‌های مختلف کوددهی

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	تیمارها	
	روشهای کوددهی	مقادیر مختلف کود فسفره براساس توصیه کودی (درصد)
۶۵۴۹/۷ ^{BC}	سطحی	۷۵
۸۴۴۶/۹ ^A	عمقی	
۹۰۹۴/۱ ^A	نواری	
۷۳۲۷/۵ ^B	سطحی	۱۰۰
۸۵۴۹/۶ ^A	عمقی	
۹۳۱۶/۳ ^A	نواری	
۶۳۱۹/۸۲ ^C	سطحی	۱۲۵
۷۲۰۲/۵ ^{BC}	عمقی	
۸۴۸۸/۵ ^A	نواری	

* میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۰/۵).

۱-۵- برهمکنش مقادیر مختلف کود و روشهای مختلف کوددهی بر عملکرد

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که برهمکنش مقادیر مختلف کود فسفره براساس توصیه کودی و روشهای مختلف کوددهی از نظر آماری بر عملکرد محصول تأثیر داشته است (جدول ۴). بیشترین میزان عملکرد در شرایطی حاصل شد که کود فسفات مورد نیاز براساس ۱۰۰ درصد توصیه کودی و بصورت نواری مصرف گردید، اگرچه با کاهش کود به میزان ۲۵ درصد (تیمار ۷۵ درصد

توصیه کودی)، روش مصرف کود بصورت نواری تأثیری بر میزان عملکرد در مقایسه با تیمارها ۱۰۰ درصد توصیه کودی از نظر آماری نداشته است (جدول ۴). در این رابطه نتایج مشابهی توسط سایر محققین گزارش شده است (۱۱ و ۱۴). بررسی نتایج هم‌چنین نشان داد افزایش کود فسفات مصرفی از ۷۵ به ۱۲۵ درصد توصیه کودی و تغییر دادن روش کوددهی از پخش سطحی به عمقی، تأثیری بر میزان عملکرد از نظر آماری نداشته است (جدول ۴).

جدول ۵- مقایسه میانگین عملکرد ذرت دانه‌ای از برهمکنش روشهای خاک‌ورزی، مقادیر کود و روش‌های مختلف کوددهی

عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	تیمارها		
	روشهای کودی	مقادیر مختلف کود فسفره براساس توصیه کودی (درصد)	روشهای خاک‌ورزی
۶۶۴۹/۷ ^G	سطحی	۷۵	مرسوم
۸۲۸۳/۱ ^{ABCDE}	عمقی		
۹۱۷۷/۴ ^{AB}	نواری		
۷۴۹۴/۲ ^{DEFG}	سطحی	۱۰۰	
۸۹۴۴/۱ ^{ABC}	عمقی		
۹۰۵۵/۲ ^{ABC}	نواری		
۶۲۲۷/۵ ^G	سطحی	۱۲۵	
۷۶۱۰/۸ ^{CDEFG}	عمقی		
۸۰۹۴/۲ ^{BCDEF}	نواری		
۶۴۴۹/۷ ^G	سطحی	۷۵	نواری
۸۶۱۰/۸ ^{ABCD}	عمقی		
۹۰۱۰/۷ ^{ABC}	نواری		
۷۱۶۰/۸ ^{EFG}	سطحی	۱۰۰	
۸۱۵۵/۲ ^{ABCDEF}	عمقی		
۹۵۷۷/۴ ^A	نواری		
۶۴۱۰/۸ ^G	سطحی	۱۲۵	
۶۷۹۴/۲ ^{FG}	عمقی		
۸۸۸۳/۱ ^{ABCD}	نواری		

* میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۵٪).

۱۲۵٪ توصیه کودی) و خاک‌ورزی‌های مرسوم و نواری بوده است (جدول ۵).

نتایج هم‌چنین نشان داد با تغییر روش کوددهی از پخش سطحی به روش نواری، بیشترین میزان عملکرد به ترتیب از برهمکنش خاک‌ورزی نواری با مقدار کود فسفره براساس ۱۰۰ درصد توصیه کودی و برهمکنش خاک‌ورزی مرسوم با میزان کود فسفره براساس ۷۵ درصد بدست آمد. بررسی‌ها نشان داد در صورتیکه ادوات و لوازم مورد نیاز جهت کاربرد کود بصورت نواری موجود نباشد، استفاده از

۶-۱- برهمکنش روشهای خاک‌ورزی، مقادیر مختلف کود فسفره و روشهای مختلف کوددهی بر عملکرد ذرت دانه‌ای

برهمکنش سه گانه روشهای خاک‌ورزی، مقادیر مختلف کود فسفره و روشهای کوددهی در جدول ۵ آورده شده است. مقایسه میانگین‌ها از برهمکنش سه گانه نشان داد در شرایطی که روش کوددهی بصورت پخش سطحی قبل از عملیات کاشت باشد کمترین مقدار عملکرد به ترتیب متعلق به برهمکنش تیمارهای مقدار کود مصرفی

روش عمقی به منظور توزیع کود فسفاته در زمین و برهمکنش خاک و ریزی مرسوم (گاواهن برگردان دار + دیسک) با کود فسفاته به میزان ۱۰۰ درصد توصیه کودی موجب بیشترین مقدار عملکرد خواهد شد (جدول ۵).

۲- مقاومت کشتی و ظرفیت مزرعه‌ای

مقایسه میانگین مقاومت کشتی و ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر ادوات خاک‌ورزی مرسوم و خاک‌ورزی نواری در جدول ۶ آورده شده است. نتایج نشان داد میزان مقاومت کشتی در صورت انجام عملیات شخم توسط گاواهن برگردان‌دار بیشترین مقدار خواهد بود در صورتیکه انجام

عملیات خاک‌ورزی اولیه بوسیله روش خاک‌ورزی نواری موجب کاهش مقاومت کشتی به میزان ۲۷/۴ درصد نسبت به گاواهن برگردان‌دار گردید (جدول ۶).

نتایج هم‌چنین نشان داد بیشترین زمان مصرف شده و یا کمترین مقدار ظرفیت مزرعه‌ای مربوط به شرایطی است که عملیات شخم به روش مرسوم و توسط گاواهن برگردان‌دار اجرا گردد و کمترین زمان مصرفی و یا بیشترین مقدار ظرفیت مزرعه‌ای در شرایطی حاصل شد که عملیات خاک‌ورزی اولیه بصورت نواری اجرا گردید (جدول ۶).

جدول ۶-مقایسه میانگین مقاومت کشتی و ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر ادوات خاک‌ورزی اولیه

ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر (ha/hr)	مقاومت کشتی (KN)	روش‌های خاک‌ورزی
۰/۵۱ ^b	۱۳/۵ ^a	خاک‌ورزی مرسوم (گاواهن برگردان‌دار)
۱/۳۴ ^a	۹/۸ ^b	خاک‌ورزی نواری (کولتیواتور دو سر نیزه‌ای)

*میانگین‌هایی که در هر ستون دارای حروف مشترک می‌باشند از نظر آماری دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند (دانکن ۰/۵٪).

منابع

- ۱- حداد درفشی، م. ع. ۱۳۷۹. مقایسه روش کوددهی نواری زیر بذر با روشهای متداول و اثرات آنها روی رشد نخود دامی و بازدهی جذب کود. پژوهش در علوم کشاورزی، جلد اول، شماره اول، صفحات ۱۳-۲۷.
- ۲- غیبی، م. ن.، ج. ملکوتی. ۱۳۷۸. تعیین حد بحرانی فسفر و پتاسیم برای ذرت دانه‌ای در خاکهای آهکی استان فارس. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، صفحات ۵۰۷-۵۰۸.
- ۳- کریمیان، ن. ع. ۱۳۷۷. پیامدهای زیاده روی در مصرف کودهای شیمیایی فسفری. مجله علوم خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۴، صفحات ۱-۱۴.
- ۴- کوپاهی، م. ۱۳۷۳. اصول اقتصاد کشاورزی. انتشارات دانشگاه تهران. تهران.
- ۵- ماجدی، م. ر. ۱۳۷۷. اثر جایگذاری ردیفی کودهای فسفره و پتاسه و مصرف بهینه ازت در افزایش راندمان کودهای اصلی و عملکرد ذرت. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، صفحه ۴۶۷.
- ۶- لطف الهی، م.، ج. ملکوتی، ک. خاوازی و ح. بشارتی. ۱۳۷۹. روشهای مصرف مستقیم خاک فسفات در افزایش عملکرد ذرت علوفه ای در کرج. مجله علوم خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۱۱، صفحات ۵۵-۵۹.
- ملکوتی، م. ج.، ه. امیرمکری و ب. متشع زاده. ۱۳۷۹. نگرشی به مصرف انواع کودها در جهان و ایران، نشریه ترویجی، انتشارات فنی معاونت ترویج کشاورزی، ۸ صفحه.
- ۷- ملکوتی، م. ج.، ه. امیرمکری و ب. متشع زاده. ۱۳۷۹. نگرشی به مصرف انواع کودها در جهان و ایران، نشریه ترویجی، انتشارات فنی معاونت ترویج کشاورزی، ۸ صفحه.
- ۸- واعظی، ع. ر. ۱۳۷۹. اثر مصرف کودهای شیمیایی به روش کود آبیاری بر بازده مصرف کود، کارائی مصرف آب و عملکرد ذرت علوفه ای. پایان نامه کارشناس ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.

- 9-Antonio P. 1994. Phosphorus and potassium fertilization for corn and soybeans managed with no till and chisel plow tillage. Iowa State University.
- 10-Cassman, K. G., T. A. Kerby and S. M. Brouder. 1989. Differential response of two cotton cultivars to fertilizer and soil potassium. Agron. J. Vol. 81:870-876.
- 11-Eckert, D. J and J. W. Johnson. 1985. Phosphorus fertilization in no tillage Corn production. Agron. J. Vol. 77(5):789-792.
- 12-Gonzalez, E., E. J. Kamprath and W. V. Soares. 1979. Effect of depth of lime incorporation on the growth of corn on oxisol of central Brazil. Soil sci. Soc. Am. J. Vol.43:1155-1158.
- 13-Havlin, J. L. 1987. Fertilizer management for no-till irrigated and dryland corn. Journal of Fertilizer Issues vol. 4 (2): 60-67.
- 14-Mahmood, Z. and M. A. Mian. 1980. Interrelations of phosphorus rates and placement methods on the growth and nutrient uptake by corn. Pakistan journal of scientific Research. Vol. 32: 32-37.

- 15-Mallarino, A. P and D. Rueber. 2001. Phosphorus and potassium fertilization for corn and soybeans managed with no-till and chisel-plow tillage. Competitive Grant Report. Vol.10
- 16-Mengel, D. B., S. E. Hawkins and P. Walker. 1988. Phosphorus and potassium placement for no till and spring plowed corn. Journal of Fertilizer Iue. Vol. 5 (1): 31-36.
- 17-Mullins, G. L., D. W. Reeves and H. Bryant. 1994. In-row subsoiling and potassium placement effects on root growth and potassium content of cotton. Agron. J. vol. 86: 136-139.
- 18-Mullins, G. L., S. E. Alley and D. W. Reeves. 1998. Tropical maize response to nitrogen and starter fertilizer under strip and conventional tillage systems in southern Alabama. Soil and Till. Res Vol.45:1 -15.
- 19-Reeves, D. and G. L. Mullins. 1995. Subsoiling and potassium placement effects on water relations and yield of cotton. Agron. J. Vol. 87:847-852.
- 20-Woodruff, C. M and D. D. Smith. 1947. Subsoil shattering and subsoil liming for crop production on claypan soil. Soil sci.soc. AnProc . Vol. 11:539-542.

Study of the effects of different fertilization methods on phosphorus usage efficiency under strip and conventional tillage systems in corn production.

Abstract

Since conventional tillage consumes a major of total energy in cultivation, use of reduced tillage has an important role. In the other hand, use of fertilizer, especially phosphate fertilizers in surface method before cultivation by farmers, caused cumulative fertilizer in surface layer and wasted many fertilizer in row plant crops, such as corn and cotton. Therefore, in an experiment effect of two tillage methods and two fertilization methods with respect to various amount of phosphorous fertilizer was studied on corn yield. The experiment conducted in split factorial with randomized complete block design (RCBD) and three replications. Tillage methods were main plats in two levels: conventional method and strip tillage. Sub plats included phosphate fertilizer amounts in three levels: 75%, 100% and 125% of recommended fertilizer and so fertilization methods in three levels: surface, deep and strip broadcasting, in factorial technique. In each of treatments, tractive resistance of primary tillage implement, effective field capacity and yield was measured. Results indicated that effect of tillage methods on corn yield wasn't significant. The most of yield obtained from conventional tillage and strip tillage treatment without any significant difference was in secondary rank. The corn yield, in reaction to different phosphate fertilizer amounts, had no significant different. The lowest yield obtained from the use of phosphate fertilizer in 125% recommended fertilizer. The effect of different fertilization methods on yield weren't significant. The strip fertilization method had the highest yield and deep fertilization was in secondary rank. The amount of tractive resistance in strip tillage was 27.4% smaller than conventional tillage. The largest field capacity belonged to strip tillage.